

Előfizetési feltételek

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre . . . . . 12 kor.
Fél évre . . . . . 6 kor.
Negyedévre . . . . . 3 kor.

Egyes szám ára . . . . . 16 fillér.

Hirdetések díja:

□-centiméterenként 6 fill. Kereskedők és gyárosok külön árkedvezményben részesülnek.

Nyílt tér sora 40 fillér.

AZ ALSÓFEHÉRVÁRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

KÖZÉRDEK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Szerkesztőség

és kiadóhivatal:

Földes Ede

Könyvkerekedése

Bethlen-utca 2. sz. alatt,

hova úgy a lap szellemi részét illető közlemények, mint az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők

Kéziratok nem adatnak vissza.

Kérjük t. olvasóinkat, sziveskedjenek lapunkra előfizetéseiket mielőbb megújítani, hogy a kellő számu példányok nyomtatása iránt intézkedhessünk. Előfizetési áraink: Egész évre 12 korona, féltre 6 kor., negyedévre 3 kor. Az Alsófehérvármegyei Gazdasági Egyesület tagjai — ha egyszerre fizetnek elő az egész évre — a „Közérdek“-et 10 koronáért kapják.

A pártok az új országgyűlésben.

A választások alatt a szabadelvű párt táborában előfordult egyes események alkalmából az ellenzéki sajtó nem titkolt kárörömmel mutatott e párt állítólag romba dönt, egységére, s a felmerült nézeteltérésekre az eszközök felett, melyek az ország gazdasági újjászülését előidéznék, vérmes reményeket épített az ellenzéki célokra. A választások immár elmúltak, a szabadelvű párt az új országgyűlésbe oly erővel vonult be, hogy józanon maga sem kívánhatja, hogy még nagyobb legyen a száma, és az elvesztett egységre való utalás végképp elmúlt. Ezt a nézetváltozást könnyen meg lehet érteni, ha jól szemügyre vesszük a színpadok mögött folyó, de azért eléggé ismert eseményeket. A legerősebb ellenzéki párt, a függetlenségi Kossuth-párt, mindjárt az elnökválasztáskor kénytelen volt színt vallani arról, hogy mily gyöngye lábán áll az egység ő nála. Apponyi Albert gróf elnökké választását a függetlenségi pártnak bizonyos mértékben a paktum zárókövének kellett tartania. Eltekintve attól, hogy Apponyi politikai multjánál fogva az egyhangú választást teljesen megérdemelte, a függetlenségi pártnak már azért is raja kellett volna szavazni, mert elég gyakran voltak fegyvertársak, küzdöttek vállatva, és a szabadelvű pártnak nehezen van még egy olyan tagja, aki hasonló mértékben bírja a függetlenségi párt tetszését. Kossuth Ferenczben az erkölcsi kötelesség érzése elég élénk volt, hogy pártja értekezleten azt az indítványt tegye, hogy ne állítsanak ellenjelöltet; de pártja eszerben hagyta s így mindjárt az első alkalomnál kitűnt, hogyan áll a pártegység Kossuthéknál. Meg nagyobb bomlás mutatkozik a függetlenségi párt kisebbik töredékénél, az Ugron nélküli Ugron-pártnál, — lucas a non lucendo, — melyből a párt pennája is kivált. Ez a párt, melynek különben sincs

sok veszteni valója, vezérén és elnökén kívül az igen agilis Visontay Somát is elvesztette, ki az egyetlen demokratával, Vázsonyi Vilmossal, alkalmassint egy harmadik társat keres, hogy — tres faciunt collegium — demokráta-kört alapítsanak.

A néppárt végül hódított ugyan néhány kerületet fekteleu agitációja folytán, de jó híre lehetőleg meg fogyatosabb lett, miután néhány legtekintélyesebb híve bucsut mondott neki.

Igy fest a helyzet az ellenzéken, míg a szabadelvű párt táborában nem hallani disszonanciát, tagjai bizalommal, örömmel és teljes összhangban, lelkesülten követik nagy vezérüket. Széll Kálmánt, s jó kedvvel fognak a sok munkához, melyeket a trónbeszéd felsorol s melyekkel meg kell birkóznok, hogy bizossítsák az ország hasznos fejlődését. A szabadelvű párt teljes tudatában van a sok nehézségnek, melyeket le kell győznie, ánde a felelősség erős érzése, mely benne él, és sikerrel haladó vezérének s a vezér kitűnő munkatársainak nagy államférfiai képességei igazolják öntudatát s erős bizalmát, melylyel minden esetlegesség elé tekint.

Dr. Werner Gyuláról.

— Nyílt levél Hegyaljaihoz. —

Ritkán éreztem még nagyobb örömet, mint mikor az ön cikkét olvastam, tisztelt uram. Napok óta kínos bizonytalanságban voltam — azt hiszem, igen-igen sok mással együtt — nagynevű barátom Dr. Werner Gyula politikai sorsát illetően.

Nem csak magam, hanem Vizakánának minden tisztességes fia érdeklődik az önök jeles képviselője iránt, ki nek kedves egyénisége évek óta közkeletűségű nálunk; s az „Autentus“, „Megvirrad még valaha“, „Nyárutó“, „Hunok harca“ stb. kitűnő iroja bizonyára vármegyéinknek határain túl is olyan érdeklődést tudott maga iránt kelteni, hogy a képviselőházból való távollmaradása széles körben okozott volna fájdalmas megdöbbenést.

Hala a magyarigeni kerület tisztelt választójának, az országgyűlési ifju nemzedék egyik disze ismét helyet foglalt és fog foglalni a törvényhozó testületben.

Ott voltam egy ízben a T. Ház karzatán, mikor a magyarigeni kerület illusztris képviselője nagy beszédet tartott az erdélyi magyarságról és annak létérde-

keiről; tömött padsorok várták, hallgatták a honatyák figyelmesen Wernert. Midőn az erdélyi magyarság hazaszeretetét ékes szavakkal glorifikálta, politikai ellenfelei, de személyes jó barátai, a Kossuth-párt tagjai, rendkívüli figyelemmel hallgatták szavait. Kossuth Ferencz, Eötvös Károly, Madarász József, Olay Lajos, Papp Elek, a liberális független magyar politika e diszei, sűrűn helyeselték a szabadelvűpárttal együtt, s beszéde végén a gratulálók egész raja vette körül a fiatal képviselőt, legelő Szilágyi Dezsőnek feledhetetlen impozáns alakjával.

Ilyen képviselőre büszke lehet bármelyik kerület, s kétszeresen büszke a magyarigeni, melyhez a szeretetnek és tiszteltetnek oly nemes érzése fűzi Dr. Werner Gyulát.

Mint Alsófehér vármegye törvhat. bizottságának igénytelen tagja, s mint az erdélyrészi magyar ügy egyik nagyszabedű közharcosa, megemelem kalapot a magyarigeni kerület tisztelt választójának elhűsége, jellemereje és kitartása előtt!

Éljen a politikai tisztesség és becsület! Föl a szilárd kitartás szeplőtlen lobogójával! Éljen Dr. Werner Gyula!

Nagyszabedű, 1901. nov. 11.

Dr. Szócs Géza.

Falk Miksa jubileuma.

Falk Miksa ötvenéves doktori jubileuma, melyet az ország széles körei a napokban fognak a jubiléussal együtt ünnepelni, lényegesen különbözik hasonló természetű ünnepélyektől. Míg a legtöbb jubiléus életkorának csak utolsó részében ér hivatása delelőjére, Falk Miksa dr. nyilvános működésének kezdete óta az első sorban állt, mindig nemzeti misszióra volt hivatva s mindig teljesítette a beléje helyezett reményeket. Mozgalmas, nagy időkben kimagaslott, több nemzedék elé világított s példát adott, mint kell a hazának minden körülmények közt szolgálni. Falk Miksa legkitűnőbb politikusaik közé tartozik ugyan, s nagy emberismereténél s páratlan művészeténél fogva, melylyel az emberekkel bánni tud, ha a diplomáciai pályára lép, egyik legnagyobb és sikereiben leggazdagabb diplomata lett volna; de az ő igazi nagysága a publicisztikában van, ebből nőtt magasra, ebben gyökerezik ma is, ebben mestere és mintaképe az utána törek-

TÁRCZA.

Medve.

Irta: Zboray Aladár.

Máriay Marcsa huszonhat éves volt, amikor egész ünnepélyesen kijelentette, hogy már most történjek bármi, ő egy év alatt férjhez megy, ha mindjárt a vicze-házmesterhez is, de neki éppen elég a lányságból.

Az eset — amint a pesti jó társaságban mondják — nem volt igen súlyos, mert noha a Marcsa kisasszony nyelve a legveszedelmesebbek közül való volt is, a hozomány is a súlyosabb fajtaéhoz tartozott.

Töprengtek is néhányan rajta, mi az oka annak, hogy Máriay Marcsa nem kap férjet, de nem tudták megfejteni, mert azt csak nem hiszi el senki, hogy akadhatalyan lány is, aki nem akar férjhez menni.

Ő ugyan váltig ezt vallotta s a maga kissé tarka beszédmodorával s hányaveti tempóival így fejezte ki ezt a vallomását:

— Nincs hozzáz fiducziám. Így is elég bajom van, hogy a szabadságommal vissza ne éljek, de akkor meg egészen megkeveredem s egy fél év alatt én leszek a legrosszabb hírű asszony az egész székes főfaluban. Mert tudja a kő, nem bírok magammal. Kikiváncozik belőlem a Máriay-virtus, amely pedig elég híres.

Ebben volt is némi igazság, mert a Máriay-virtusról annak idején, amikor még a Marcsa apja legénykedett, ugyancsak sokat tudtak regélni nemes Gömör vármegyében, ahonnan ideszármaztak a fővárosba; hisz a feleségét, Latinovich Magdát is úgy szöktette meg a rozsnói bálból, mert hogy az öreg Latinovich József kere-

ken kijelentette, hogy oly országos lumpnak ugyan oda nem adja Gömör vármegye nyíló liliomát.

Igaz ugyan az is, hogy a mulatos Máriay Jankóból olyan példás férj vált, hogy akár iskolába küldhették volna hozzá a vőlegényeket, de azért Latinovich József soha át nem lépte a veje küszöbét.

Nagy ellenségeskedés is támadt volna a két család között, ha egy gyönyörű nyári napon familiástól föl nem kerekedik Máriay Jankó s be nem állít Osgyánba a Latinovich-kuriába ezekkel a szavakkal:

— Sohse busulj, Jóska, én már nem haragszom. Nem is haragudhatnám, hisz akármilyen goromba szerzet is, csak derék ember, akinek olyan lánya van, mint az én feleségem.

Arra meg tudvalevően sohasem volt még eset, hogy egy gömői ur kidobta volna a vendégét, ha mindjárt a saját veje volt is.

Hanem a gömői kirándulások egyáltalán nem váltak nagy hasznára Máriay Marcsának, mert akárhová került is, minden községen tudtak valami hajmeresztő stíklit, amit annak idején a kedves papája követett el, s hogyan, hogyan nem, Marcsa lassanként azt gondolta, hogy ő is köteles olyanfajta jó hírnévre tenni szert, mint az apja, mert hogy több Máriay-gyerek — Marcsa szerint — nem volt se égen, se padláson.

Az öreg Máriay esküdt ellensége volt a sandvicheknek s így érthető, hogy a zsuros ifjuság valósággal elaraszította a házuk táját, annál is inkább, mert a Mária-csárdának — amint ő szokta volt mondani — minden pénteken egygyel többre teritenek vacsorára, mint ahány embert várnak.

No meg, őszintén megvallva a dolgot, Marcsa nem volt kellemetlen lány. Kicsit hóbortos volt szegényke, s neha egész a lehetetlenségig űzte a pestieskedést, hanem ha nem bántotta senki, olyankor „édes“ is tudott lenni.

Az utolsó pénteki vacsorán azonban nem volt ilyen édes hangulatában.

Fülöpp Pál, aki komolyan udvarolt neki, meg is szólította.

— Magának valami komoly baja van, Marcsa.

— Nem tudom olyan izetlen vagyok.

— Nem csodalom. Szinte bele hipnotizálja az emberbe az unalmat a vis-a-visja.

— A medve? — kérdezte közönyösen a leány. — Dehogy. Én már úgy megszoktam, hogy mindig szemben üljön velem s komolyan, szótlanul figyelje a társaságot, hogy talán hiányoznak is, ha nem látnám. Hozzá tartozik ez a mi nagy állatkertünkhez.

Fülöppnek tetszett az ötlet.

— Ugyan milyen állatnak tenne meg engem?

— Maga? Nem is tudom. Még erről igazán nem gondoikoztam. Maga talán legjobban hasonlít az emberhez, mert az állatok nem sereglenek az arany borju körül — szólt, s kissé unottan kelt föl az ellenállhatatlan mellől.

Fülöpp Pál nem tudta egy pillanatig mi történt vele, hanem azért elég hamar megértette, hogy ez a válasz arra a kissé émelgyősen megírt levélre, amelyet tegnap küldött virágai közé rejtve.

— Elég gorombán szokta osztogatni a kosarakat — gondolta magában, azzal nyugodtan a kis Szalánczy

vőknek. Falk Miksa publicisztikai írásaiban minden gondolatot fedez az előadás és minden érzést, oly tökéletesen, hogy azokat bátran ki lehetne adni a stilsztikai előadás mintagyűjteménye gyanánt. Hosszu publicisztikai pályáján vele is megtörtént, hogy temperamentuma elragadta a tollát, de ez mindig tudatosan s minden veszély ellenére volt így, mert ami a szíven fekdött, azt okvetlen ki kellett mondania s az ilyen nyilatkozat hatása el nem maradhatott. A magyar országai hírlapírók kivesszik részüket Falk ünnepléséből s valamennyi testületük lerója neki a hódolat adóját. Ez a hódolat bizonynyal nem fog az utolsó helyen állni az ovációk közt, melyeket nemcsak a hazai körökből, de előreláthatólag a messze távolból is készítenek számára, mert fényes előnyeit és megnyerő személyét a legmagasabb és a legszerényebb körökben tisztelik. A mi külön kívánatunk pedig az, hogy az a sok jó kívánat, melylyel Falk Miksát e napokban elhalmozzák, teljesüljön is mind.

Katholikus nagygyűlés.

Mint ítélik meg a felvilágosodott papság körében a katolikus nagygyűléseket, kitesszik az alább következő levélből, melyet a „P. C.” egy jogosan nagy tekintélynek örvendő pápi személyiségtől kapott a Dunán-tul egyik legjelentékenyebb városából. Az érdekes levél így szól:

Lezajlott immar a katolikus nagygyűlés is és azért higgadtan megtehetjük megjegyzéseinket is. Nem helyesljük ezeket a nagyhangú gyűlekezéseket a vidéki papság részéről, mivel hazánkban, katolikus részről, nincs okunk ilyen tüntetésekre. A magyar katolikus egyházat nem üldözi senki és azért ezeket a gyűlekezéseket csak Németország ok nélkül való majmolásának tartjuk. Ezzel csak a felekezeti féltékenységet és irigységet keltjük fel hazánkban, amire nincs szükségünk.

Kifogásoltak, hogy Apponyi Albert gróf, Széll Kálmán, Wassics Gyula, vagy más katolikus miniszterek, vagy kiváló férfaink nem vettek részt ezeken a gyűléseken, amint Tisza Kálmán, Hegedűs Sándor, vagy Szilágyi Dezső a protestáns konvent-gyűléseken. Csak hogy itt különbséget kell tenni és azt hisszük, hogy a mi kiváló katolikus férfaink sem fognak elmaradni a katolikus autonómiai gyűlésekről, hogyha a magyar katolikus egyháznak is önkormányzati szervezete lesz. De néppárti izű tüntetéseken ezeknek a komoly katolikus férfainknak neveit hiába fogjuk keresni. Fordítsanak nagyobb gondot katolikus lelkeskedő papjaink közsegeik iskoláira és közművelődésére, akkor nem fognak ráérni politikai izgatásokra.

Vegyes hírek.

— **Gr. Apponyi Albert** képviselőházi elnököt Ó felsége valóóságos belső titkos tanácsossá nevezte ki.

— **Dr. Ebergényi Sándor** országgyűlési képviselő — lapunknak éveken át belső munkatársa, szorgalmas

munkása — hivatását követendő, lakhelyét Budapestre helyezte át. Lakváltoztatásával azonban a lapunk és közte fennállott viszony változást nem szenved, mert bírjuk ígéretét, hogy cikkeivel rendszeres időközönben jövőre is felkeresi lapunkat. Ez alkalomból azonban — midőn körünkől távozik — nem mulaszthatjuk el, hogy szerkesztőségünk és kiadóhivatalunk nevében új pályája kezdetén neki szerencsét ne kívánjunk és Isten áldását kerjük jövő működésére. Zsurnalisztikai tevékenységét derek munkatársunk Budapestben még fokozatosabb mérvben fogja gyakorolni, mert nemcsak a „Közérdek”-nek lesz jövőre is munkatársa, de már is belepött a „Magyarország” című politikai és főleg erdélyi érdekeket képviselő és istápoló napilap belső dolgozó társai közé és így két organuma is lesz, melyekben, mint jól tudjuk, hazája, szűkebb otthona és választó kerülete érdekeiben hasznos tevékenységet fog kifejtetni. A „Közérdek” szerkesztősége szorgalmas munkásának, a jobarátnak és jó ismerősnek ismételtelen sok szerencsét és a megérdemelt haladást kívánja.

— **Dr. Falk Miksa**, a hazai hírlapírók Nestora, a magyar szabadelvűség kiváló férfja, f. hó 10-én ünneplelte tudorára avatásának ötvenedik évfordulóját, mely alkalommal a budapesti tudományegyetem tanácsa jubilaris díszoklevéllel tüntette ki. Az egyházi és világi kitüntetések egész sora, a miniszterek, a hercegeprimás, Schlauch bíbornok, az írók nagy gárdaja részint személyesen, részint írásban fejezte ki szívélyes üdvözlését a fényes tola író iránt, ki feledhetetlen emlékü királyneunkat is tanította a magyar nyelv és irodalomra.

— **A trónbeszédre adandó válaszfelirati** vita f. hó 14-én indul meg a képviselőházban. A feliratot dr. Falk Miksa készítette, a jubilaris doktor, ki ebben is remekelt.

— **A választás alá eső törvényhatósági bizottsági tagok választása** vármegyénk 12 választókerületében f. hó 20-án lesz. Választási elnökök: Alvinczen: Benedek Károly ref. lelkész; Balázsfalván: Hosszu László kanonok; Nagy-Enyed városban: Szilágyi Farkas ref. lelkész; nagyenyedi járásban: (val. hely Nagy-Enyed, a vármegyháznál): Szász József; Gyulafehérvárt: Novák Ferenc kir. tanácsos, polgármester; M. Igenben: Vadadi Gergely; abrudbánya-vevesspataki val. kerületben: Molnár Albert ref. lelkész; Vizaknán: Szócs József polgármester; Maros-Ujvárt: Bőjthe Kálmán; Vingárdon: Szalanczy Jenő; Borbándon: Tókos Sándor ref. lelkész; Zalathnán: Oelberg Gusztáv lovag, bányakapitány. A választás általában érdekesnek ígérkezik; leghevesebb volna azonban, ha a pártok szépen kiegyeznének, amint pl. Nagy-Enyeden a Szász József pártiak ajánlatba is hozták.

— **Az erdélyi ev. ref. egyházkerület** f. hó 9—12. napjain tartotta meg évi rendes közgyűlését. Az első napon folytak le a megalakulás szokásos módosatai, a püspök nagy érdeklődéssel hallgatott szép jelentése s az ifjú papok felszentelésének előkészületei. Második nap volt a felszentelés nagy közönség jelenlétében. A harmadik és negyedik napon voltak az érdeklődés tárgyalások az igazgató-tanács előterjesztése:

felett. Ezek közül legjobban érdekel bennünket az, hogy Hegedűs Zsigmond, a Bethlen-kollégium tanító-képezdájének 11 even át volt buzgó helyettes tanára, reudes tanarra promováltattott. A gyűlés legfontosabb kérdése, a defizites költségvetés, az utolsó napon tárgyalattott mérsékelt érdeklődés közben; az igazgató-tanácsnak a defizit fedezésére vonatkozó előterjesztése elfogadtattak. A gyűlésen egész folyama alatt br. Bánffy Dezső főgondnok elnökölt.

— **Az Emke és az Eke** f. hó 10-én tartották kiváló érdeklődés között közgyűléseiket. Az Emke gyűlésén városunkból is többen vettek részt, így Zeyk Dániel főispán, Gáspár János főjegyző, Szilágyi Farkas, Tóth Miklós, dr. Várró László polgármester. A jövő évi közgyűlés városunk közönségének meghívása folytat N.-Enyeden lesz.

— **Ünnepély.** A Bethlen-kollégium főgimnáziumának „Kemény Zsigmond önképzőkör”-e a dicső fejedelem és ez intézet nagynevű alapítója halála évfordulójának emlékére 1901. november 16-án délután 3 órakor a kollégium nagytermében nyilvános díszgyűlést tart a következő tárgysorozattal: 1. Himnusz, éneklí az ifjuság. 2. Emlékeszédet mond Berde Sándor VII. o. 3. „Bethlen Gábor emlékezete” cz. költeményt Zombor Andortól szavalja Kiss Gerzson VIII. o. 4. Silcher „Hösi gyászdal”-át éneklí a gimnáziumi önképzőkör dalkara. 5. Felolvas Nagy Gyula VIII. o. 6. „Századok mulva” cz. költeményt Szabó Jenőtől szavalja Dózsa Jenő VIII. o. 7. Szózat, éneklí az ifjuság.

— **A szegény gyermekeket segélyező egyesületnek** a helyben állomásozó m. kir. honvéd zászlóalj tisztí kara 28 korona adományt küldött, melyért halás köszönetét nyilváníttja Török Bertalané elnök.

— **Búcsú.** Nagy-Enyedről távozva, ez uton mondunk jó barátainknak, jó ismerősöknek és jóakaróinknak szíves Isten hozzádot, és kerjük őket, tartsanak meg szíves emlékezetükben, valamint mi is hét évi enyedi tartózkodásunkat mindig legkedvesebb emlékeink közé fogjuk sorozni és halás szívvel emlékezünk vissza azon páratlan vendégszeretetre és jóakaratra, melyben nagyenyedi jó barátaink és jó ismerősök részéről oly számtalan esetben részesültünk. Nagy-Enyed, 1901. november 12. Dr. Ebergényi Sándor országgyűlési képviselő és neje Ebergényi Sándorné szül. Ajtay Róza.

— **Hirdetmény.** Alóírt városi hatóság részéről ezennel közhírré tetetik, hogy a Nagy-Enyed városi választó kerület választott törvényhatósági bizottsági tagjai sorába 9 törvényhatósági tag 1902—1907. évi és 1 bizottsági tag 1902—1904. évi mandátummal leendő választása végett választási hatánapul a vármegyei törvényhatósági közgyűlés által folyó évi november hó 20-ik napja tüzetett ki, miért is a városház nagytermében nevezett nap délelőtti 9 órájától délután 4 óráig Szilágyi Farkas választási elnök elnöklete alatt tartandó választáson való részvételre mindazok, kik az 1901. évre érvényes országgyűlési képviselőválasztók állandó névjegyzékében bennfoglaltatnak, tisztelettel meghívattak. Megjegyztetik, hogy megyei törvényhatósági bizottsági taggá csak az választható meg, aki országgyűlési képviselőválasztási joggal bír. A városi

Bela mellé szegődött, akit már haláláig kacagtatott Bús Pista, a kezdő atléta.

Máriay Marcsa pedig lassan átment a szobán s odaült a medve melle.

A medve, akit a rendes társadalomban Tar Jánosnak hívták, kicsit csodálkozva tekintett a leányra s önkénytelenül is kissé félrehuzta a széket.

— Nagyon unja magát? — kérdezte a leány.

— Nem.

— Pedig ez az össze-vissza hadarás untathatja.

— Hozzá vagyok szokva.

— És nem visszatetsző ez magának?

— Nem. A divat sohase visszatetsző. Lehet ostoba, formatlan, — mint ez — de elmúlik, mint a krinolin, s ami ma szépnak tetszett, holnap szegyenletes csacsiság.

— Maga tehát megvet minket.

— Nem. Kissé szájalmasaknak tartom a hóbertosokat, magát pedig sajnálom.

— Köszönöm — mondta Marcsa s nyakig pirult. — Nem szolgáltam rá senki sajnálkozására — s fölkel a székéről.

Tar János nyugodtan bölintott a fejével.

— Én ugy látom, igen.

Marcsa idegesen leült a szék sarkára.

— Nem vagyok rá kíváncsi, mivel szolgáltam rá.

— Elhiszem. Elég eszes, hogy maga is tudja.

— És elég eszes, hogy úgy tegyek, amint jónak látom.

— Nem. Erre már nem elég — erős.

Máriay Marcsa idegesen sziszegett valamit a fogai között.

— Medve — mondta nyugodtan Tar. — Ugy-e, ezt gondolta magában felíg hangosan? Bátran a szemembe mondhatja, mert ha már az állatvilágból szerezzük be

a hasonlatokat, inkább vagyok medve, s nem az, amik ezek a többiek: majom.

— S köztük én is! — sziszegte villogó szemekkel Marcsa.

Tar János könnyedén meghajította magát:

— Aki ennyire ideges, mint maga, Marcsa, az nem teszi jól, ha ilyen zajos, nagy társaságot fogad, és ne hogy én is szaporítsam a számot, szíves engedelmevel elmegyek.

Szólt s nyugodtan elment.

Hanem Máriay Marcsa nem találta ezentul a helyét. Legjobban szerette volna kihajítani az egész tisztelt társaságot, hogy azután kedve szerint kiharagudja magát. Törni, zuzni szeretett volna s mert hiába, a jó nevelés kötelez, inkább Bus Pistát tüntette ki társaságával s annak mondott iszonyu gorombaságokat, amiket azonban a jámbor atléta, szerencséjére, nem értett meg.

Az egész héten, míg a következő pénteket várta, egyszerűen kiállhatatlan volt. Forrt benne valami, s ezer csipőss választ is kitalált, amit majd Tarnak mond, ha ugyan el mer jönni hozzájuk. Mert titokban félt tőle, hogy ezek után nem mer eljönni többé, de ezt a rettegését magának sem merte bevallani.

Nem is igen volt oka félni, mert pénteken fél nyolczkor pontosan beállított a medve, s a mint szokta, leült az egyik sarokba, ahonnan szemmel kísérhette Marcsát. Nem volt sem beszédesebb, sem szófukarabb, mint máskor s így éppen nem adott alkalmat arra Marcsának, hogy előre jól kigondolt válaszokkal kedveskedhessen neki.

A leány föltétlenül bosszantotta ez a nyugodtság. Másként rendezte be gondolatban ezt a jelenetet. Tar

meg lesz törve, — így gondolta — s valami bocsánatkérés-felét hebeg. Erre ő ugyancsak pikánsan fog vissza felelgetni — s tessék, Tar János gépészmérnök ur vérlázító nyugalommal ül a sarokban s eszeágában sínes, hogy bocsánatot kérjen.

Ezt egyszerűen nem lehet eltérni — így érzi Marcsa s oda lép hozzá s halkán rászól:

— Nem hittem, hogy a történetek után is — lesz szerencsénk.

— A történetek után? Tudtommal semmi sem történt közöttünk. Maga nagyon ideges volt s én tisztán egészségi szempontokból elmentem.

— Nagyon könnyedén veszi a dolgot.

— Nem. De ha unja az ábrázomat, én távozhatom, a viszontnemlátásig.

— Ugy látom, maga ma igen érzékeny.

— Nem, hanem a czélzásokat gyöngédebb alakban is megértem.

— Talán én kérjek bocsánatot magától azért, mert a minap egyszerűen lemajmózt?

— Megengedjen. Marcsa, de nekem eszemágában sem volt magát bántani. Azt mondtam, sajnálom, s ez igaz; azt mondtam, a társaságunk a legnagyobb része majmókból áll, s ezt főtartom ma is; ha ez magát sérti, mondja meg, akkor bocsánatot kérek s elmegyek.

— Ugy, amint a multkor beszélt, beszélhet gyermeklányokkal de velem nem. Huszonhatéves vagyok . . .

— Tudom, s éppen azért magára vessen, hogy olyan hangon beszéltem magával, de sajnálom . . .

— Kérem, kikérem, hogy engem sajnáljon.

— A sajnálkozás önkénytelen dolog, s én akaratlannul is sajnálók egy derek lányt, aki mindenáron léhának akar látszani.

tanácstól Nagy-Enyeden, 1901. évi november hó 8-án. Sándor Jenő, h. polgármester.

— **Hálás köszönet.** Mindazoknak, kik felejthetetlen jó fiunk gyászos elhunyt alkalmából részvetőkkel mely fájdalomukat enyhíteni szivesek voltak, és a Bethlen-kollégium azon derek ifjainak, kik a temetésen való megjelenésükkel felette jól eső kegyeletüket fejezték ki, mélyen érzett hálás köszönetet mondunk. Nagy-Enyede, 1901. november 11-én. Will Károly és neje.

— **Harisnyás székely jogászok.** Az aula falai közt a napokban feltűnést keltett egy csoport egyetemi hallgató, kik székely népviseletben jelentek meg az előadáson. A budapesti székely egyetemi ifjak ugyanis elhatározták, hogy a fekete diszmagyar ruhás, szürös kurucz brigád mintájára ők a székely népviseletnek csinálnak propagandát a fővárosban. A mozgalom megindítója valamennyien csizmában, fekete zsinóros fehér nadrágban — a székelység „harisnyájában” — jelentek meg az előadáson s kijelentettek, hogy a székely ruhát fogják viselni az utcán, sőt nyilvános alkalmakkor is.

— **A horvát tartománygyűlési választásokban** az ellenzék szinte megsemmisítő vereséget szenvedett, a nemzeti párt pedig, mely híven ragaszkodik a Magyarországgal való közjogi kötelekhez, fényes győzelmet aratott. Az ellenzéki vezérek és szájhősök részben bele sem mentek a választási harcba, részben elbuktak, és így egészen nyugodt tárgyalásokra lehet számítani a jövő tartománygyűlésen. Erre az örvendős eredményre első sorban Khuén-Héderváry gróf bánt tekinthet büszke megleléssel; de nem csekély része van a változásban Strossmayer püspök hazafiatal politikájának is, midőn Magyarország elleni vak gyűlöletét mindenütt érvenyesítette, hol Magyarország ellen ellenszenvet sejtett, s híveit hol oroszokká, hol osztrákokká, hol rómaiakká tette, a nélkül, hogy ezzel bárhol sikert arattak volna. Utolsó műve a Girolamo-ügy volt, melyben a Vatikánt kompromittálta és a horvátoknak nem használt. De az új szellemnek is, melyet Széll Kálmán hozott belpolitikánkba, része van a nemzeti párt győzelmében, mert a horvátországi választások minden hatósági befolyás nélkül mentek végbe s kétségtelen bizonyítékai annak, hogy a horvát nép belátta, hogy legjobban használ neki és szolgál javára a barátságos jó viszony Magyarországgal.

— **M. kir. államvasutak.** A Predeárlól Kolozsvárra éjjel 10 óra 46 perccel érkező 501 sz. gyorsvonat f. é. november hó 10-étől, kezdve utasok fel- és leszállása végett a pahida állomáson éjjel 10 óra 30 perccel feltételeken meg fog állni. — A máv. budapest-jobbparti üzletvezetősége a vonalai részére 1902. évben szükséges pályafenntartási fák szállítására nyilvános pályázatot hirdet. A fák szállítását 1902. évi február hóban kell megkezdeni és 1902. évi ápril hó végéig befejezni. A fák 3 csoportra osztott méretjegyzékeit, melyek egyszersmind ajánlati úrlapokat képeznek, a hozzá csatolt pályázati és szállítási feltételekkel együtt a budapest-jobbparti üzletvezetőség — Külső Kerepesi-ut, nyugdíj-házecsoport, 2. szám —

Máriay Marcsa elapadt, végig mérte egy gyilkos tekintettel Tart s azzal otthagya.

Tar János csak ekkor kezdett el komolyan gondolkodni azon, amit tett, s belátta, hogy tovább ment, mint ameddig mehetett. Olyan rosszul érezte magát, hogy nem tudott ott maradni, s elment, hogy soha vissza ne térjen.

Amikor az ajtón kifordult, Marcsa úgy érezte, utána kell futnia, vissza kell hívnia, de persze az kész lehetlenség, s mikor eltűnt a szeméi elől, hirtelen könyözött a szemébe, úgy, hogy kénytelen volt befutni a hálószobába, hogy kisírja magát.

Érezte, hogy nagy méltatlanság esett rajta, s úgy érezte, hogy sértett büszkesége kergeti szemébe a könyeket. Igaz, hogy a szive is fájdalmasan remegett, de ezt haragjában nem vette észre.

Tar Jánost viszont az bántotta szörnyű módon, hogy megsértett egy leányt. A személy mellékes, — dörmögte magában — de a tény, az fölháborító. Tudta, hogy jóvá kell tennie, s másnap még délelőtt fölment Máriayékhoz.

Az előszobáját egy menyecskenesen bekötött fejű leányzó nyitotta ki, akinek a kezén izabella-színű szarvasbőr-keztük diszelegtek. Alig ismert benne Marcsára, aki, ha nem szégyelte volna, bizonyára egy nagyot sikít s becsapja Tar orra előtt az ajtót. Így azonban kénytelenek voltak egymásra ismerni.

— Ne jöjjön zavarba, kérem, — kezdte Tar — nagyon rövid a dolgom, elvégezhetjük itt is Bocsánatot kérem jöttem. Tegnap határozottan helytelenül beszéltem magával, de bocsásson meg, tényleg vérlázító, hogy egy különben ilyen derek, kedves kis lány, mint maga, hogy lelheti kedvét az olyan, no igen, az olyan majomkodásban, mint a többi lányok.

anyagbeszerzési osztálya szolgáltatja ki díjtalanul, esetleg küldi meg posta útján. A pályázati feltételek értelmében kiállítandó ajánlatokat 1901. évi november hó 29-én déli 12 óráig kell benyújtani. A bánatpénz 1901. évi november hó 28-án déli 12 óráig teendő le.

— **Tigrisvadászat Komárommegyében.** Két vármegyei közönséget tartja rettegésben az Esztergomtól kiszabadult tigris. Esztergommegyében az anyák már napok óta ezzel ijesztgetik gyermekeiket s a falvakban alkonyatkor alig van ember, aki viskójából ki merne bujni. Most pedig egész biztos forráshól jelentik, hogy a tigris átuszta a Dunát és most Komárommegye területén garázdálkodik. A nyomok arra vezetnek, hogy a Tardos község határában elterülő Gerecse nevű hegylánczolatban tanyázik, ahonnan éjjelenként ellátogat a falu határába és ott pusztítja a háziállatokat.

Közgazdaság.

Vetőmagvak.

(Mauthner Ödön tudósítása.)

Vöröshere mag. Jóllehet a régóta várt kivétel vegre bekövetkezett, a mult heti árak annak dacára változatlanok maradtak és az igazi vételkedv még mindig hiányzik. Fokozottabb érdeklődés egyedül Erdély néhány megyéjének termése iránt mutatkozott s különösen Brassó környékéről oly szép öregszerű áru kerül piacra, hogy ezeket itt Budapesten szivesen fizetnek 50 kilónként 5—10 koronával magasabb árt, mint bánáti avagy tiszavidéki minőségért. Luczernamag. Csak néhány kisebb tétel került a piacra és az érdeklődés is rendkívül gyenge e czikk iránt. Takarmanáry páma g. külföldön valamennyi faj igen jó terméseredményt adott, az oberdorfit kivéve, melyből az eddigi tudósítások szerint kisebb a tavalyinál termés hozama. Belföldi komocsin, francia perje, csibehur és muharmagvak az itteni piacon kerestetnek és magas áron elhelyezhetők.

Jegyzések 50 kilónként Budapesten értve:

Vöröshere mag	41—50 korona.
Luczernamag	43—50 "
Muharmag	7—7 ¹ / ₂ "
Tavaszi búkköny	7—7 ¹ / ₄ "
Teli borsó	7 ¹ / ₂ —8 ¹ / ₄ "
Baltaczim	13 ¹ / ₂ —14 ¹ / ₂ "

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY TÖRÖK BERTALÁN

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárugár részvénytársaság

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárugár részvénytársaság könyvnyomdájában.

Egy kis ipar

— vidék részére — könnyű módon és csekély kiadásal mindenütt üzhető. Szabadalmazott, versenyen kívüli czikk nélkülözhetetlen, nagy szükséglet és eladás. Sok haszon biztosítva. Portós levelek Meyer Ernő címére Kispestre intézendők. 3649 1—4

Máriay Marcsa maga sem tudta, miért, de roppant jókedvű lett egyszerre. Furcsa is volt, hogy a medve ilyen zavarodott volt. Nevetve válaszolt hát a maga bursiköz modorában:

— Oda se neki, Tar. Mindnyájunkat érhet baleset. Tar boszusan vonta meg a vállát.

— Látja, éppen ilyenek nem szeretem én magát. Mindenre tud egy közhelyet, s ahelyett, hogy magát adná, banális frázisokat talál föl. Pedig az rut, ostoba dolog és nem méltó magához; kérem, ne legyen ilyen . . .

— Goromba — folytatta jókedvűen Marcsa.

— Az meglehet, hogy goromba vagyok, — mondta Tar — de igazán nekem kell összeszidnom, ha más nem teszi, hogy észre térjen.

Máriay Marcsa elképedt, s teljes fölháborodással támadt a fiatal férfira:

— De már ezt a hangot igazán kikérem magamnak, ilyen hangon csak egy ember beszélhet hozzám.

— Csak egy, — mondta csodásan lehiggadva Tar — az ura, mert ez fogja legjobban szeretni . . . az szereti igazán.

Máriay Marcsa hirtelen valamely édes szorongást érzett a szive táján . . .

— De maga nem az, uram . . . tördelte zavartan.

— Nem, — mondta szokása szerint Tar — de az leszek.

Már pedig amit Tar mondott, az rendesen be is teljesedett, s négy hó se telt bele, amikor Máriay Marcsa, azaz hogy Tar Jánosné, egy este így szólott az urához:

— Ha így elmökázol velem, el sem hinném, hogy te vagy az a csuf, mormogós medve.

— Pedig én nem változtam, — nevet Tar — most is, mindig, de mindig szeretni fogom — a mézet.

Fogorvos PERL JÓZSEF

American Dentist

Amerikában kiképzett Plombeur
é hó 17-éig Nagy-Enyeden tartózkodik.

Készít műfogakat és légnymatu fogsorokat vulcanitban és aranyban. — Korona- és híd munka (szájpadlás nélkül).

Végez mindennemű fogorvosi műtetteket, u. m. fogaknak teljesen fájdalom nélkül való kihuzását, fogak és gyökerek tömését arannyal és más jónak bizonyult tömőanyaggal. 3659 1—1

Lakása: „Két Hattyu“ szálloda 8. sz.

Rendel d. e. 9—12-ig, d. u. 2—5-ig.

1901. évi 4689. szám.

Árlejtési hirdetmény.

A marosújvári m. kir. főbányahivatalnál a tolyó év október hó 17-én tartott árlejtési versenytárgyaláson az 1902. évben szükséges 1800 hektóliter, egy negyed részben rozsfehér egyes elgyebuza és 1000 hektóliter törökbuza (tengeri) szállítására vonatkozó ajánlatok nem fogadtattak el, ezen szükséglet biztosítására a nagyméltóságú m. kir. pénzügyminisztérium folyó évi 85.836 számú magas engedélye alapján új árlejtés hirdettetik.

Ezen termények szállítását elvállalni szándékozók felhivatnak, miszerint egy koronás bélyeggel ellátott és vállalatuk után esedékes 5%-nyi bánatpénzzel felszerelt, a pályázati feltételekben meghatározott módon kiállított írásbeli ajánlataikat folyó évi november hó 28-án d. e. 10 óráig „Ajánlat anyagok szállítására“ feliratu borítékban lepecsételve, ezen m. kir. főbányahivatalhoz nyujtsák be.

Az általános árlejtési és szerződési feltételek az alólírott m. kir. főbányahivatal kiadói, vagy szertánoki irodában a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők. 3655 2—2

M. kir. főbányahivatal.

Maros-Ujvárt, 1901. évi november hó 6.

5666—1901.
tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagyenyedi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Trucea Stefan lui Niculae és társa végrehajtónak Trucea Juon és társai végrehajtást szenvedők elleni 20 kor. elvont haszon és jár. iránti végrehajtási ügyében a m.-b.-bocsárdi I. R. 320 sz. tjkvben foglalt A + 933 hr. száza 37 korona, a 2018 b hr. száza 10 korona, a 27 számú tjkvben A + 364 hr. száza 30 korona, az 575 hr. száza 92 korona, a 691 hr. száza 103 korona, a 2551 hr. száza 86 korona, a 2827, 2828 hr. száza 173 korona és a 2586 2 2 hr. száza 89 korona, összesen 620 korona beesárbán az árverést elrendelte, és hogy a feuu megjelölt ingatlanok 1901. évi november hó 26. napján d. e. 10 órakor Magyar-Bocsárd községben megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy annak az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított letéti elismerényt átszolgáltatni.

A kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóságtól.

Nagy-Enyeden, 1901. szeptember hó 22-én.

Weiner albíró helyett:

Lászlófy

kir. aljárásbíró.

3657 1—1

421. szám.
1901.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött bír. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a marosújvári kir. járásbírósnak 1899. évi V. 173.3 sz. végzése folytán Dr. Schul Győző szásvárosi ügyvéd által képviselt Hirsch Vilmos felperes részére Halmágyi János és társai alperesek ellen 205 kor. követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 626 koronára becsült ingóságokra a marosújvári kir. járásbírósa 1901. évi V. 180.1. sz. végzésével a további eljárás elrendeltéven, annak az alap és felülfoglaltatott követelése erejéig is, amennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna, Medvés községben alperesek lakásán leendő megtartása határidőül 1901. évi november hó 21. napján d. e. 11¹/₂ óraja kitűztetik, amikor a bíróság lefoglalt és pedig: 1. Halmágyi Jánosnál 1 ökörszekér, takarmány, 1 faeke, 5 sertés és tengeri; 2. Bekő Istvánnál takarmány, 1 ökörszekér és tengeri; 3. Jóó Ferencznel 2 sertés, 2 ócska ökörszekér, takarmány és tengeri a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is, el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az előírt ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, amennyiben részükre a foglalás korában eszközöltetett volna és az a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelenségeket az árverés megkezdéséig alulírt kiküldött írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák, mert különben csak a vételár fölöslegére fognak utaltatni.

Kelt Maros-Ujvárt, 1901. évi november hó 2. napján.

Dergán János,

kir. bír. végrehajtó.

3660 1—1

